

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Θεσσαλονίκη, 18-12-2017

Αριθμ. Αποφ.: 2419

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ

ΤΜΗΜΑ Α7-ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

Ταχ. Δ/ση : Εγνατία 45-Θεσ/νικη
Ταχ.Κώδικας : 54630
Πληροφορίες : Κ. Μαβινίδου
Τηλέφωνο : 2313-333245
Fax : 2313-333258
E-Mail : ded.thess1@n3.syzefxis.gov.gr
Url : www.aade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (Κ.Φ.Δ.) (ΦΕΚ Α' 170).

β. Του άρθρου 11 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β'/22.03.2017) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*»

γ. Της ΠΟΛ 1064/2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2017).

2. Την ΠΟΛ 1069/04-03-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την με αριθμό και ημερομηνία πρωτοκόλλου Δ.Ε.Δ. 1126366ΕΞ 2016/30-08-2016 Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών (ΦΕΚ 2759Β/01-09-2016) με θέμα «*Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής*»

4. Την με ημερομηνία-2017 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του του, με ΑΦΜ: κατοίκου Δήμου, ΤΚ....., κατά της υπ'

αρίθμ.-2017 πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου κληρονομιάς της Δ.Ο.Υ..... και τα προσκομιζόμενα με αυτή σχετικά έγγραφα.

5. Την ως άνω προσβαλλόμενη πράξη φόρου κληρονομιάς

6. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του τμήματος Α7'- Επανεξέτασης όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο απόφασης.

Επί της από-2017 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του του η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

- Με την με αριθμό-2017 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Κληρονομιάς του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. επιβλήθηκε σε βάρος του προσφεύγοντα, διαφορά φόρου κληρονομιάς 3.826.086 δρχ. πλέον πρόσθετου φόρου 4.591.303 δρχ. ήτοι **συνολικό ποσό 8.417.389 δρχ ή 24.702,53 €** για τη διαχειριστική περίοδο 1-1-2001 – 31/12/2001, μετά τη διαπίστωση βάσει ελέγχου, ότι η μεταβίβαση μετοχών ανωνύμου εταιρίας που πραγματοποιήθηκε στις-2000 από τη του (η οποία απεβίωσε στις-2001), προς τον προσφεύγοντα δεν πραγματοποιήθηκε από επαχθή αιτία (πώληση), αλλά από χαριστική αιτία (δωρεά). Κατά συνέπεια, η κληρονομική μερίδα του προσφεύγοντα τροποποιήθηκε (αυξήθηκε) συνεπεία του συνυπολογισμού της ως άνω προγενέστερης δωρεάς.

Η ως άνω πράξη εκδόθηκε βάσει της από-2017 έκθεσης ελέγχου φορολογίας κληρονομιών της Δ.Ο.Υ., κατόπιν της υπ' αρ.-2016 εντολής ελέγχου. Η προαναφερθείσα εντολή ελέγχου εκδόθηκε σε εκτέλεση της υπ' αριθμ. 809/8-7-2016 απόφασης της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών Θεσσαλονίκης, με την οποία έγινε αποδεκτή η υπ' αριθμ.-/.....-2016 ενδικοφανής προσφυγή του προσφεύγοντα και ακυρώθηκε η αρχική, υπ' αριθμόν-/.....-2016 πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου δωρεάς - μεταβίβασης εταιρικών μεριδίων του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., για λόγους τυπικής πλημμέλειας, γενικής, συγκεχυμένης και κατά συνέπεια μη νόμιμης αιτιολογίας και αναπέμφθηκε η υπόθεση στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. για την έκδοση νέας πράξης απαλλαγμένης των τυπικών πλημμελειών, όπως αυτές αναγράφονται στο σκεπτικό της υπ' αρ. 809/8-7-2016 απόφασης της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

Σύμφωνα με την από-2017 έκθεση ελέγχου φόρου κληρονομιάς της Δ.Ο.Υ. στις-2001 απεβίωσε η του, ορίζοντας - μεταξύ άλλων - και τον προσφεύγοντα ως κληρονόμο της, δυνάμει της υπ' αρ.-/.....-1990 δημόσιας διαθήκης του

συμβολαιογράφου

Με την υπ' αρ.-2001 αρχική δήλωση φόρου κληρονομιάς (Θ-..../2001), δηλώθηκαν από τον του τα κληρονομιαία στοιχεία της μερίδας του και προσδιορίστηκε ο φόρος κληρονομιάς σε 14.776.921 δρχ (βεβαιώθηκε με τον υπ' αριθμ. .../.../....-2002 χρηματικό κατάλογο της Δ.Ο.Υ., Α.Τ.Β.:...../....-2002).

Με την από-2017 έκθεση ελέγχου φόρου δωρεάς της Δ.Ο.Υ., ο έλεγχος διαπίστωσε ότι η μεταβίβαση εξ επαχθούς αιτίας 36.404 μετοχών της ανωνύμου εταιρίας με την επωνυμία «..... Α.Ε.» -Α.Φ.Μ.: που συντελέστηκε στις-2000 από την (εν ζωή τότε) του προς τον του με ιδιωτικό συμφωνητικό πώλησης, αντί τιμήματος 48.344.512 δρχ, ήταν στην πραγματικότητα υποκρυπτόμενη δωρεά, για την οποία δεν υποβλήθηκε η σχετική δήλωση. Συνεπεία αυτής της διαπίστωσης ήταν η έκδοση οριστικής πράξης φόρου δωρεάς επί της αξίας των μεταβιβασθέντων μετοχών (εκ. 48.344.512 δρχ) σε βάρος του προσφεύγοντα (υποκρυπτόμενου) δωρεοδόχου.

Ακολούθως, ο έλεγχος προέβη στον συνυπολογισμό της ανωτέρω δωρεάς, ως προγενέστερης, στην κληρονομική μερίδα του προσφεύγοντα (θεωρώντας ως ειλικρινείς τις αξίες των ακινήτων που δηλώθηκαν), και η κληρονομική του μερίδα διαμορφώθηκε ως εξής:

Αξία κληρονομικής μερίδας	Αξία προγενέστερης υποκρυπτόμενης δωρεάς	Συνολική αξία κληρονομικής μερίδας
35.793.843 δρχ.	48.344.512 δρχ.	84.138.355 δρχ.

Ακολούθως ο υπολογισμός του φόρου κληρονομιάς που αναλογεί σύμφωνα με την φορολογική κλίμακα του άρθρου 1 παρ.5 του Ν. 2892/2001 (Δ' Κατηγορία , εξωτικός) έχει ως εξής :

Κλιμάκιο (Δ ' Κατηγορία)	Συντελεστής κλιμακίου	Φόρος	Φορολογητέα αξία
1.200.000	0	0	1.200.000
16.800.000	35	5.880.000	18.000.000
54.000.000	50	27.000.000	72.000.000
12.138.355	60	7.283.013	84.138.355
Σύνολο κύριου φόρου κληρονομιάς		40.163.013 δρχ.	
Μείον: Βεβαιωθείς Φόρος δήλωσης κληρονομιάς		-14.776.921 δρχ.	
Μείον: Φόρος προγενέστερης δωρεάς		-21.560.006 δρχ.	
Υπόλοιπο κύριου φόρου		3.826.086 δρχ.	
Πρόσθετος Φόρος ανακρίβειας 120% ν. 3943/2011		4.591.303 δρχ.	
Σύνολο φόρου κληρονομιάς		8.417.389 δον. ή 24.702,53 ευρώ	

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση της προσβαλλόμενης οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού Φόρου Κληρονομιάς της Δ.Ο.Υ., προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους:

1. Μη ορθή εκτίμηση του ιστορικού της υπόθεσης και των αναιρετικών της επιβολής φόρου πραγματικών ισχυρισμών του προσφεύγοντα. Η μεταβίβαση των μετοχών πραγματοποιήθηκε νομότυπα από πραγματική αγορά. Ο προσφεύγων αγόρασε τις πρώτες μετοχές της εταιρείας Α.Ε. τον Απρίλιο του 1981 και από τότε άρχισε να εργάζεται ως υπάλληλος στο ξενοδοχείο, ενώ από το 1982 είναι διαχειριστής της Α.Ε. Οι συνολικές αποδοχές του της ενδεκαετίας 1990-2000 ανέρχονται σε 32.939.248 δρχ., ενώ είχε και σημαντική προσωπική περιουσία που του απέφερε επιπλέον εισοδήματα. Σταδιακά συνέχιζε να αγοράζει μετοχές της εταιρείας, τοποθετώντας, τόσο ο ίδιος όσο και η σύζυγος και η κόρη του, τις οικονομίες τους στην εν λόγω επιχείρηση, για την οποία είχε πλήρη γνώση των προοπτικών και της ισχυρής οικονομικής της θέσης. Επειδή, η σύζυγός του και η κόρη του εργαζόταν στο ίδιο ξενοδοχείο, το συνολικό οικογενειακό του εισόδημα της δεκαετίας, προ της επίμαχης αγοράς των μετοχών, ανέρχεται σε 80.000.000 δρχ. Το αμέσως επόμενο διάστημα της αγοραπωλησίας η εταιρεία προχώρησε σε εκτεταμένη ανακαίνιση του ξενοδοχείου της, στο κόστος της οποίας συμπεριελήφθησαν και τα ποσά που καταβλήθηκαν για την αγορά των μετοχών. Εσφαλμένα ο έλεγχος θεωρεί ότι στην επίμαχη αγορά μετοχών υποκρύπτεται δωρεά, καθώς, αν η διαθέτιδα, είχε τέτοια πρόθεση θα κληροδοτούσε τις μετοχές στη, μόλις προ δύο ετών, συνταχθείσα υπ' αριθμ.-/.....-1998 διαθήκη της.
2. Μη ορθή εφαρμογή της κείμενης νομοθεσίας. Έλλειψη αιτιολογίας.
3. Πλημμέλειες και παραλείψεις της φορολογικής αρχής σε τυπικό και ουσιαστικό επίπεδο. Παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας του φορολογικού ελέγχου, καθώς ο προσωρινός έλεγχος που έγινε βάσει την εντολής του 2013 ανέφερε «διορθωτικός προσδιορισμός φόρου δωρεάς μεταβίβασης εταιρικών μεριδίων», ενώ στη οριστική προσβαλλόμενη πράξη αναφέρει «οριστικός προσδιορισμός φόρου δωρεάς μεταβίβασης μετοχών».
4. Παραγραφή του δικαιώματος του Δημοσίου για επιβολή φόρου.
5. Αντισυνταγματικότητα της εφαρμοσμένης κείμενης νομοθεσίας, καθώς η ανατροπή του μέχρι σήμερα ισχύοντος καθεστώτος, σύμφωνα με το οποίο, πράξη της φορολογικής αρχής μπορούσε να ανατραπεί μόνο με δικαστική απόφαση, δεν είναι σύμφωνη με τις αρχές του δικαίου και του Συντάγματος. Η προβλεπόμενη από το άρθρο 63 του Ν. 4174/2013, ενδικοφανής προσφυγή παρουσιάζει προβλήματα συνταγματικότητας, καθώς παραβιάζει τα ατομικά δικαιώματα του φορολογούμενου, η διοίκηση αδυνατεί να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις της, ενώ οι εφαρμοστέες διατάξεις διέπονται από ατελή χαρακτήρα.

Ως προς τον ισχυρισμό περί παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου να επιβάλλει φόρο κληρονομιάς

Επειδή στο άρθρο 72§11 Ν. 4174/2013 (πρώην άρθρο 66) ορίζεται ότι: «11. Διατάξεις περί παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου να κοινοποιεί φύλλα ελέγχου και πράξεις προσδιορισμού φόρου, τελών, εισφορών, προστίμων, προϋσχύουσες του άρθρου 36 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, εξακολουθούν να έχουν εφαρμογή για τις χρήσεις, τις περιόδους, τις υποθέσεις και τις φορολογικές υποχρεώσεις τις οποίες αφορούν. Κατ' εξαίρεση, οι διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 36 εφαρμόζονται και για περιπτώσεις φοροδιαφυγής, η οποία διαπράχθηκε πριν την εφαρμογή του Κώδικα, εάν, κατά τη θέση αυτού σε ισχύ, το δικαίωμα του Δημοσίου δεν έχει παραγραφεί».

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 102 παράγραφος 1 του Ν. 2961/2001 ορίζεται ότι: «1. Το Δημόσιο εκπέμπει του δικαιώματος του για την κοινοποίηση πράξης επιβολής φόρου και προστίμου προκειμένου:

α) για ανακριβή δήλωση, μετά την πάροδο δεκαετίας από το τέλος του έτους μέσα στο οποίο υποβλήθηκε η δήλωση,

β) για παράλειψη δήλωσης ολόκληρης ή μέρους της περιουσίας που αποκτήθηκε ή εικονικότητας του συμβολαίου, μετά δεκαπενταετία από το τέλος του έτους, μέσα στο οποίο έληξε η προθεσμία για υποβολή της δήλωσης ή έχει συνταχθεί το προσβαλλόμενο για εικονικότητα συμβόλαιο,

γ) για επιβολή προστίμου, μετά δεκαετία από το τέλος του έτους μέσα στο οποίο έχει συντελεσθεί η παράβαση.».

Επειδή, με την απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας 1738/2017 κρίθηκε οριστικά, το ζήτημα της παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου προς επιβολή φόρων και το πότε μπορεί να παραταθεί νομοθετικά το δικαίωμά του αυτό ώστε να είναι συνταγματικά επιτρεπτό. Η ολομέλεια του ΣτΕ με την απόφασή της αυτή έκρινε βασιζόμενη στα απορρέοντα από την αρχή του κράτους δικαίου, την αρχή της ασφάλειας δικαίου και στηριζόμενη στο άρθρο 78 του Συντάγματος, ότι : «1. Κανένας φόρος δεν επιβάλλεται ούτε εισπράττεται χωρίς τυπικό νόμο που καθορίζει το υποκείμενο της φορολογίας και το εισόδημα, το είδος της περιουσίας, τις δαπάνες και τις συναλλαγές ή τις κατηγορίες τους στις οποίες αναφέρεται ο φόρος...2. Φόρος ή άλλο οποιοδήποτε οικονομικό βάρος δεν μπορεί να επιβληθεί με νόμο αναδρομικής ισχύος που επεκτείνεται πέρα από το οικονομικό έτος το προηγούμενο εκείνου κατά το οποίο επιβλήθηκε».

Κατά την έννοια των διατάξεων αυτών, ερμηνευομένων ενόψει των ανωτέρω εκτεθέντων ως προς τις πηγάζουσες από την αρχή της ασφάλειας δικαίου απαιτήσεις, η πρόβλεψη στο νόμο ότι με την πάροδο ορισμένου χρονικού διαστήματος παραγράφεται η αξίωση του Δημοσίου για τη βεβαίωση και επιβολή συγκεκριμένου φόρου **συνιστά ουσιαστικό στοιχείο της οικείας φορολογικής ενοχής κατά την παράγραφο 1 του ως άνω άρθρου 78 (ΣτΕ Ολ. 3174/2014).**

Ως ουσιαστικό δε στοιχείο της φορολογικής ενοχής, η διάρκεια της παραγραφής πρέπει να καθορίζεται εκ των προτέρων, ενώ μεταβολή της με την πρόβλεψη επιμηκύνσεως είναι δυνατή μόνον υπό τις προϋποθέσεις της παραγράφου 2 του ανωτέρω άρθρου 78 του Συντάγματος, δηλαδή με διάταξη θεσπιζόμενη το αργότερο το έτος, που έπεται εκείνου, στο οποίο ανάγεται η φορολογική υποχρέωση. Κατά συνέπεια, διάταξη νόμου περί παρατάσεως χρόνου παραγραφής φορολογικών αξιώσεων, οι οποίες ανάγονται σε ημερολογιακό έτος προγενέστερο του προηγούμενου της δημοσιεύσεως του νόμου αυτού έτους, είναι ανίσχυρη, ως αντικείμενη στην απορρέουσα από την αρχή του κράτους δικαίου αρχή της ασφάλειας δικαίου και στις εξειδικεύουσες αυτήν ειδικώς στο φορολογικό δίκαιο ανωτέρω συνταγματικές διατάξεις, για τον λόγο ότι θα τροποποιούσε κατά τον τρόπο αυτό αναδρομικά εις βάρος των φορολογουμένων το νομοθετικό καθεστώς που ίσχυε κατά τον χρόνο στον οποίο ανάγονται οι φορολογικές τους υποχρεώσεις όσον αφορά ουσιαστικό στοιχείο των εν λόγω υποχρεώσεων.

Με την εν λόγω απόφαση και συγκεκριμένα με τις σκέψεις 8, 9 και 10 αυτής, κρίθηκε ότι οι παρατάσεις παραγραφής που δόθηκαν με τις διατάξεις των άρθρων [11](#) του ν. [3513/2006](#), [29](#) του ν. [3697/2008](#), [10](#) του ν. [3790/2009](#) και [82](#) του ν. [3842/2010](#) είναι αντισυνταγματικές καθώς δόθηκαν στη λήξη της προθεσμίας παραγραφής και όχι «σε ημερολογιακό έτος προγενέστερο του προηγούμενου της δημοσιεύσεως του νόμου αυτού έτους» ως ορίζεται από τις συνταγματικές αρχές.

Επειδή, με την απόφαση 2932/2017 του ΣτΕ ορίζεται ότι :«...τα κριθέντα από την Ολομέλεια του Δικαστηρίου με την απόφαση ΣτΕ 1738/2017, και οι διατάξεις του άρθρου 12 παρ. 7 του ν. 3888/2010, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 4 παρ. 7 του ν. 3899/2010, του άρθρου 18 παρ. 2 του ν. 4002/2011 και του άρθρου δεύτερου παρ. 1 του ν. 4098/2012 αντίκεινται στις εξειδικεύουσες την αρχή της ασφάλειας δικαίου διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 78 του Συντάγματος, για τον ίδιο λόγο για τον οποίο κρίθηκαν από την Ολομέλεια αντισυνταγματικές οι διατάξεις του άρθρου 11 του ν. 3513/2006, του άρθρου 29 του ν. 3697/2008, του άρθρου 10 του ν. 3790/2009 και του άρθρου 82 του ν. 3842/2010, όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 92 παρ. 3 περ. β του ν. 3862/2010, διότι παρατείνουν -ενόψει μάλιστα του γενικού τρόπου διατύπωσής τους, τόσο την πενταετή, κατά την παρ. 1, όσο και τη δεκαετή, κατά την παρ. 4 του άρθρου 84 (πρβλ. ΣτΕ 1623/2016 7μ.)- προθεσμία παραγραφής φορολογικών αξιώσεων του Δημοσίου αναγομένων σε ημερολογιακά έτη προγενέστερα του προηγούμενου της δημοσιεύσεως των σχετικών νόμων ετών».

Επειδή σύμφωνα με το με αριθ. 2642/2017 Πρακτικό της Ολομέλειας του ΝΣΚ, παρότι η ανωτέρω απόφαση της ΟΛΣτΕ δεν κάνει ρητή μνεία περί αντισυνταγματικότητας των επόμενων νομοθετικών ρυθμίσεων, με τις οποίες χορηγήθηκαν περαιτέρω παρατάσεις του χρόνου παραγραφής, του άρθρου 37 παρ. δ του ν. 4141/2013, του άρθρου 22 του ν. 4203/2013, του

άρθρου 87 του ν. 4316/2014, του άρθρου 22 του ν. 4337/2015 και του άρθρου 97 του ν. 4446/2016, διότι δεν ήταν αναγκαίο με βάση το πραγματικό της κρινόμενης υπόθεσης, από τις σκέψεις 5 και 6 της απόφασης της Ολομέλειας συνάγεται ότι και οι διατάξεις αυτές αντίκεινται στο άρθρο 78 παρ. 1 και 2 του Συντάγματος. Και τούτο διότι ομοίως παρατείνουν την προθεσμία παραγραφής φορολογικών αξιώσεων αναγομένων σε ημερολογιακά έτη προγενέστερα του προηγούμενου της δημοσίευσης των σχετικών νόμων έτους, συνδέουν δε τη χορήγηση ή μη παράτασης παραγραφής με ενέργειες δημόσιας αρχής, όπως είναι η έκδοση ή/και κοινοποίηση εντολής ελέγχου, με συνέπεια τη διαφοροποίηση του χρόνου παραγραφής στη βάση της έκδοσης ή μη εντολής ελέγχου σε βάρος εκάστου φορολογούμενου.

Επειδή περαιτέρω, με την με αριθ. ΔΕΛ Β 1136035 ΕΞ 2017/15.9.2017 (Β' 3278) Απόφαση του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. και την εκδοθείσα σε συνέχεια αυτής ΠΟΛ. 1154/04-10-2017 του ιδίου, περί παροχής οδηγιών για την ομοιόμορφη εφαρμογή της, προτεραιοποιήθηκε η διενέργεια ελέγχων και μεταξύ άλλων, προβλέφθηκε η έκδοση πράξεων διορθωτικού προσδιορισμού φόρων, τελών, εισφορών και επιβολής προστίμων για τις χρήσεις για τις οποίες, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις σε συνδυασμό με τη με αριθ. 1738/2017 Απόφαση της Ολομέλειας του ΣΤΕ, το σχετικό δικαίωμα του Δημοσίου δεν έχει υποπέσει σε παραγραφή. Διευκρινίσθηκε δε ότι τα ανωτέρω τυγχάνουν εφαρμογής και για τις εκκρεμείς ενώπιον της Δ.Ε.Δ. υποθέσεις.

Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση:

- Στις-2000 συντελέστηκε μεταβίβαση 36.404 μη εισηγμένων στο χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών, μετοχών της ανώνυμης εταιρείας Α.Ε. με ΑΦΜ:, μεταξύ της και του προσφεύγοντα,
- Για την εν λόγω μεταβίβαση συντάχθηκε ιδιωτικό συμφωνητικό πώλησης των παραπάνω μετοχών, αντί τιμήματος 48.344.512 δρχ. και υποβλήθηκε στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. δήλωση φόρου μεταβίβασης μετοχών βάσει της οποίας καταβλήθηκε φόρος 2.566.482 δρχ.
- Με την υπ' αριθμ.-2013 εντολή ελέγχου της Δ.Ο.Υ. διενεργήθηκε έλεγχος σε υπόθεση φόρου κληρονομιάς της, (αρ. φακ. Θ...../2001) η οποία απεβίωσε την-2001, με αφορμή το υπ' αριθμ.2013 πληροφοριακό έγγραφο της Δ.Ο.Υ., σύμφωνα με το οποίο θα πρέπει να ελεγχθούν επτά ιδιωτικά συμφωνητικά πώλησης μετοχών της εταιρείας «.....Α.Ε.» προς επτά φυσικά πρόσωπα, ως πιθανές υποκρυπτόμενες δωρεές προς αυτά, καθώς η αγορά των μετοχών δεν τεκμηριώνεται από τους λαμβάνοντες αυτές.
- Από τον έλεγχο των δηλώσεων φόρου κληρονομιάς, διαπιστώθηκε ότι η μεταβίβαση 36.404 μετοχών της ανώνυμης εταιρείας Α.Ε. από τη προς τον

..... στις-2000, δεν πραγματοποιήθηκε από επαχθή αιτία (πώληση), όπως δηλώθηκε από τους αντισυμβαλλόμενους με το ιδιωτικό συμφωνητικό πώλησης των μετοχών, αλλά από χαριστική αιτία (δωρεά). Κατόπιν αυτού, η αρμόδια Δ.Ο.Υ. συνέταξε την από-2016 έκθεση ελέγχου φόρου κληρονομιάς και εξέδωσε την υπ' αριθμ.-2016 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου δωρεάς - μεταβίβασης εταιρικών μεριδίων, εις βάρος του, επί της οποίας πραγματοποίησε και εκκαθάριση φόρου κληρονομιάς, λόγω προσαύξησης της κληρονομικής μερίδας του προσφεύγοντα.

- Ο τελευταίος κατέθεσε την υπ' αριθμ.-/.....-2016 ενδικοφανή προσφυγή προς τη Διεύθυνση Επίλυση Διαφορών, επί της οποίας εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 809/8-7-2016 απόφαση με την οποία ακυρώθηκε η προσβαλλόμενη υπ' αριθμ.....-2016 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου δωρεάς - μεταβίβασης εταιρικών μεριδίων για λόγους ελαττωματικής και μη νόμιμης αιτιολογίας (μη διαχωρισμό των φορολογικών αντικειμένων δωρεάς και κληρονομιάς), καθώς και άλλων τυπικών πλημμελειών.
- Σε εκτέλεση της υπ' αριθμ. 809/8-7-2016 απόφασης της Δ.Ε.Δ., η αρμόδια Δ.Ο.Υ., συνέταξε την από-2017 έκθεση φόρου κληρονομιάς που αφορά την υπ' αριθμ.-2001 δήλωση φόρου κληρονομιάς του προσφεύγοντα. Κατόπιν αυτού, εξέδωσε την προσβαλλόμενη, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, υπ' αριθμ.-2017 οριστική πράξη προσδιορισμού φόρου κληρονομιάς, η οποία προέκυψε από το συνυπολογισμό στην κληρονομική μερίδα του προσφεύγοντος, της προγενέστερης δωρεάς των μετοχών της εταιρείας Α.Ε.

Επειδή, ο χρόνος επαγωγής στην κληρονομιά και συνεπώς ο χρόνος γένεσης της φορολογικής ενοχής, είναι ο χρόνος θανάτου του κληρονομούμενου ήτοι η/2001. Ωστόσο, όπως ρητά αναφέρεται στο άρθρο 102 παρ.1α' του ν.2961/2001, το δικαίωμα του Δημοσίου για επιβολή φόρου κληρονομιάς παραγράφεται μετά την πάροδο δεκαετίας από το τέλος του έτους στο οποίο υποβλήθηκε η δήλωση φόρου κληρονομιάς.

Επειδή στην υπό κρίση περίπτωση, λαμβάνοντας υπόψη την υπ' αριθ. 1738/2017 απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, την αριθ. πρωτ. ΔΕΛ Β 1136035 ΕΞ 201715-09-2017 απόφασή του Γραμματέα της Α.Α.Δ.Ε. και την Πολ.1154/2017, το δικαίωμα του δημοσίου για επιβολή φόρου κληρονομιάς, σύμφωνα με την περ. α' της παρ 1 του άρθρου 102 του Ν. 2961/2001, παραγράφεται δέκα έτη μετά την υποβολή της δήλωσης φόρου κληρονομιάς, δηλαδή, την 31-12-2011 και συνεπώς η αρχική, υπ' αριθμ .../2016 πράξη προσδιορισμού φόρου δωρεάς- κληρονομιάς εκδόθηκε μετά την πάροδο δεκαετίας από το τέλος του έτους μέσα στο οποίο υποβλήθηκε η δήλωση.

Κατά συνέπεια, ο ισχυρισμός περί παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου για επιβολή φόρου κληρονομιάς πρέπει να γίνει δεκτός και εξ' αυτού του λόγου η εξέταση των υπόλοιπων ισχυρισμών παρέλκει αλυσιτελώς.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την **αποδοχή** της με ημερομηνία κατάθεσης-2017 και αριθμό πρωτοκόλλουενδικοφανούς προσφυγής και την ακύρωση της αριθμ.-2017 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου κληρονομιάς.

Οριστική φορολογική υποχρέωση με βάσει την παρούσα απόφαση:

Επί της υπ' αρ./-2017 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου κληρονομιάς (αρ. φακέλου Θ-...../2001)

Κύριος φόρος	0,00 €
Πρόσθετος φόρος λόγω υποβολής ανακριβούς δήλωσης 120%	0,00 €
Σύνολο Φόρου Κληρονομιάς	0,00 €

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στους υπόχρεους

**Με εντολή του Προϊσταμένου της
Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών
Ο Προϊστάμενος Της Υποδιεύθυνσης
Επανεξέτασης και Νομικής Υποστήριξης**

ΚΑΤΣΙΟΥΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.